

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ObdoZ/1/2024
Identifikačné číslo spisu:	7114208684
Dátum vydania rozhodnutia:	26.11.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Ivica Čelková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:7114208684.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Praženkovej a členiek senátu JUDr. Ivica Čelkovej a Mgr. Sone Pekarčíkovej, v spore žalobcu Mgr. X. O., nar. XX. F. XXXX, bytom M.Í. XX/XXX, XXX XX M. - L., zastúpený advokátom JUDr. Petrom Reblánom, so sídlom 044 71 Cestice č. 118, IČO: 48 174 297, proti žalovaným 1. K. K., nar. XX. Y. XXXX, bytom P. XX, XXX XX V. V., 2. P. U., nar. XX. U. XXXX, bytom O.Á. U. M. XXX, XXX XX P., zastúpený advokátom JUDr. Marekom Glembom, so sídlom Mýtna 50, 811 07 Bratislava, IČO: 42 353 963, o zaplatenie 70.000,- eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 27CbZm/29/2014, v konaní o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoZm/2/2022-597 z 21. marca 2023, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 4CoZm/2/2022-597 z 21. marca 2023 z r u š u j e a v e c v r a c i a Krajskému súdu v Košiciach na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I ako súd prvej inštancie (ďalej tiež „prvoinštančný súd“) v poradí druhým rozsudkom č. k. 27CbZm/29/2014-502 zo 4. marca 2022, vo výroku I. zrušil zmenkový platobný rozkaz vydaný Okresným súdom Košice I dňa 13. júna 2014, č. k. 31Zm/6/2014-15 v rozsahu uloženej povinnosti žalovanému 2/ zaplatiť žalobcovi sumu 42.000,- eur spolu s úrokom vo výške 6 % zo sumy 42.000,- eur od 8. novembra 2012 do zaplatenia a zmenkovej odmeny vo výške 1/3 % zo zmenkovej sumy 42.000,- eur. Vo výroku II. označený zmenkový platobný rozkaz v prevyšujúcej časti, voči žalovanému 2/ ponechal v platnosti a vo výroku III. priznal žalovanému 2/ nárok na náhradu trov námietkového konania voči žalobcovi, v rozsahu 20 %.

2. Z odôvodnenia prvoinštančného rozsudku vyplýva, že žalovaná 1/ vystavila dňa 9. mája 2012 v Banskej Bystrici ako vystaviteľ vlastnú zmenku „bez protestu“, ktorá obsahuje bezpodmienečný sľub žalovanej 1/ zaplatiť spoločnosti CaC clearing s.r.o. peňažnú sumu 70.000,- eur. Žalovaný 2/ ako avalista zmenky sa zaručil za zaplatenie zmenky svojím ručiteľským vyhlásením priamo na zmenke. Následne dňa 9. novembra 2012 došlo k prevodu zmenky indosamentom (rubopisom) zo spoločnosti

CaC clearing s.r.o. ako pôvodného majiteľa zmenky na rad žalobcu ako indosatára. Keďže žalovaní zmenkovú sumu žalobcovi neuhradili, podal žalobca návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu, ktorým sa domáhal, aby súd zaviazal oboch žalovaných zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne zmenkovú sumu 70.000,- eur s úrokom 6 % ročne od 8. novembra 2012 do zaplatenia a zmenkovú odmenu 233,33 eura. Žalobca ďalej uviedol, že zmenka sa stala zročnou 8. novembra 2012 a k prevodu zmenky indosamentom došlo 9. novembra 2012, teda po zročnosti zmenky, o čom indosant a indosatár vedeli. Žalobca vyzýval riadne a včas oboch žalovaných na zaplatenie zmenkovej sumy a aj na osobné stretnutie za účelom predloženia zmenky a zaplatenia zmenkovej sumy, avšak bezúspešne. Žalobca na preukázanie svojich tvrdení predložil originál zmenky a e-mailovú komunikáciu medzi stranami sporu.

3. Okresný súd Košice I vydal dňa 13. júna 2014 zmenkový platobný rozkaz č. k. 31CbZm/6/2014-15, ktorým návrhu žalobcu vyhovel a zaviazal oboch žalovaných na zaplatenie zmenkovej sumy 70.000,- eur, úroku z omeškania a zmenkovej odmeny.

4. Proti zmenkovému platobnému rozkazu podali žalovaní 1/ a 2/ včas námietky s odôvodnením, o ktorých rozhodol súd prvej inštancie podľa § 471 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej tiež aj „CSP“). Keďže predmetné konanie bolo začaté 2. apríla 2014, teda pred nadobudnutím účinnosti CSP (dňa 1. júla 2016), súd rozhodoval podľa § 175 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej tiež len „OSP“). Súd prvej inštancie v námietkovom konaní rozhodol rozsudkom zo dňa 22. marca 2017 č. k. 27CbZm/29/2014-207 tak, že zrušil zmenkový platobný rozkaz a žalovaných 1/ a 2/ zaviazal zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne 42.000,- eur so 6 % úrokom s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plniť druhého žalovaného; v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

5. Proti tomuto rozsudku Okresného súdu Košice I č. k. 27CbZm/29/2014-207 podali odvolanie obaja žalovaní. O odvolaní rozhodol Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd uznesením z 23. augusta 2018 č. k. 4CoZm/2/2018-330, ktorým rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v celom rozsahu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vytkol súdu prvej inštancie procesné pochybenie, keď rozhodoval o žalobe a nie o námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu. Súd prvej inštancie mal posudzovať dôvodnosť námietok žalovaných a nie dôvodnosť žaloby. Mal pritom akceptovať koncentráciu námietkového konania a nemal prihliadať na iné, v konaní neskôr uvádzané námietky žalovaných. Odvolací súd ďalej vyslovil, že ak je v zmenkovom konaní viacero žalovaných, každý zo žalovaných musí podať námietky sám za seba, pretože zmenkoví dlžníci sú vždy podľa § 91 ods. 1 OSP samostatnými účastníkmi konania, teda účinky podaných námietok jedného zo žalovaných sa nevzťahujú na ostatných žalovaných, ale iba na toho, ktorý námietky podal.

6. Súd prvej inštancie v ďalšom konaní viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, opätovne prejednal námietky žalovaných, vychádzajúc pritom z listinných dôkazov a z vyjadrení strán sporu a z ich výpovedí na pojednávaniach. Zistiac, že zmenkový platobný rozkaz bol žalovanej 1/ prvýkrát účinne doručený 4. novembra 2014, uznesením sp. zn. 27CbZm/29/2014 z 1. marca 2022 odmietol námietky podané jej osobou dňa 15. mája 2015 ako oneskorene podané. V ďalšom konaní sa preto zamerlal na posúdenie včas podaných námietok žalovaného 2/, prihliadajúc na koncentráciu konania v námietkovom konaní.

7. Vo vzťahu k námietke žalovaného 2/ spočívajúcej v tvrdení, že mu zmenka nikdy nebola predložená na platenie, súd prvej inštancie poukázal na to, že aj doručenie žaloby s prílohami je predložením zmenky na platenie, preto túto námietku vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že hoci je zmenka cenný papier, Zákon zmenkový a šekový je zákonom „lex specialis“, ktorý upravuje aj otázky prevodu zmenky rubopisom a jeho náležitosti. Z prvopisu zmenky predloženej v tomto konaní mal súd preukázané, že žalobca je majiteľom tejto zmenky v čase podania žaloby.

8. Zaoberajúc sa ďalej námietkami žalovaného 2/ ohľadom existencie kauzy a výšky zmenkového záväzku, súd prvej inštancie uviedol, že zo žalobcom predloženého originálu zmenky vyplýva, že ide o vlastnú zmenku „bez protestu“, ktorú vystavila žalovaná 1/ v Banskej Bystrici na sumu 70.000,- eur v

prospech spoločnosti CaC clearing s.r.o. Zmenka bola splatná 8. novembra 2012, avalistom na zmenke je žalovaný 2/ P. U.. Z rubopisu zmenky súd zistil, že dňa 9. novembra 2012 spoločnosť CaC clearing s.r.o. previedla predmetnú zmenku rubopisom na žalobcu Mgr. X. O..

9. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že zmenka mala charakter zabezpečovací a bola naviazaná na kauzu vyplývajúcu zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej medzi veriteľom CaC clearing s.r.o. a dlžníkom - žalovanou 1/ dňa 9. mája 2012. Zo zhodných tvrdení strán sporu vyplynulo, že na zabezpečenie pôžičky bolo zriadené záložné právo na nehnuteľnosť, ktorá v tom čase bola vo vlastníctve žalobcu Mgr. X. O.. Z listinného dôkazu - z potvrdenia zo dňa 18. októbra 2012 vydaného spoločnosťou CaC clearing s.r.o. ako veriteľom zo zmluvy o pôžičke mal súd za preukázané, že po vyplatení pôžičky dňa 18. októbra 2012 na bankový účet uvedený v zmluve o pôžičke pre CaC clearing s.r.o., došlo zo strany CaC clearing s.r.o. k podaniu návrhu na výmaz záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve Mgr. X. O.. Z výsluchu svedka, konateľa CaC clearing s.r.o. K. M., mal súd za preukázané, že bol vydaný výdavkový pokladničný doklad vystavený veriteľom CaC clearing s.r.o. Z uvedených skutočností súd zistil existenciu kauzálneho vzťahu vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke na 42.000,- eur a predmetnou zmenkou, ktorá túto pôžičku zabezpečovala.

10. Prvoinštančný súd právne vec posúdil podľa § 77, § 11 ods. 1, 2, § 13, § 14 ods. 1, § 16 ods. 1, § 17 ods. 1, § 31 ods. 1, 2, § 32 ods. 1, 3, § 47 ods. 1, 2, 4, § 48 ods. 1 zákona č. 191/1950 Zb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej tiež len „zákon zmenkový a šekový“ alebo „ZaSZ“) a § 1, § 261 ods. 9 v spojení s § 262, § 331, § 332, § 333 a § 334 Obchodného zákonníka, (ďalej tiež len „ObchZ“). Stotožnil sa s právnym názorom žalovaného 2/ uvedeným v záverečnej reči, majúc za to, že žalovaný 2/ mohol voči žalobcovi ako majiteľovi zmenky vznášať námietky, ktoré sa zakladajú na jeho vlastných vzťahoch k vystaviteľovi alebo k predošlým majiteľom zmenky, pretože majiteľ zmenky - spoločnosť CaC clearing s.r.o. konal vedome na škodu dlžníka. Žalobca uplatnil predmetnú pohľadávku titulom cenného papiera - zmenky, ktorá plnila zabezpečovaciu funkciu vo vzťahu k zaplateniu pôžičky vo výške 42.000,- eur. V zmluve o pôžičke bol dohodnutý aj úrok z omeškania a zmluvná pokuta, maximálne do výšky 28.000,- eur, teda zmenková suma bola spolu vo výške 70.000,- eur v súlade so zmluvou o pôžičke. Súd prvej inštancie mal za preukázané, že pôžička nebola splatená v lehote splatnosti, preto veriteľovi CaC clearing s.r.o. vznikol nárok na zaplatenie aj dohodnutého príslušenstva k pôžičke. Ďalej uviedol, že dňa 18. októbra 2012 došlo k splneniu záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke, a to vrátenia pôžičky 42.000,- eur, v dôsledku čoho došlo k zániku časti kauzy, ktorá bola v konaní zabezpečená predmetnou zmenkou.

11. Súd prvej inštancie v konaní nemal hodnoverne preukázané, že dňa 18. októbra 2012 došlo aj k úhrade príslušenstva pôžičky podľa dohody vo výške 10.000,- eur, pretože výpis z účtu žalovaného 2/ o výbere sumy 10.000,- eur nepreukazuje to, že sumu 10.000,- eur žalovaný 2/ odovzdal priamo konateľovi veriteľa CaC clearing s.r.o. K. M., pretože tento ako svedok predmetné tvrdenie na pojednávaní súdu nepotvrdil a s týmto tvrdením nesúhlasil. Z uvedeného dôvodu súd námietky žalovaného 2/ o úhrade 10.000,- eur priamo pre konateľa CaC clearing s.r.o. nepovažoval za preukázané. Za preukázané mal to, že došlo k splneniu záväzku vyplývajúceho zo zmluvy o pôžičke osobou odlišnou od dlžníčky (žalovanej 1/), a to zo strany žalobcu Mgr. X. O.. Žalobca vstúpil s plnením dlžníkovho záväzku do práv veriteľa, ktorý bol povinný žalobcovi vydať a na neho previesť všetky svoje dôkazné prostriedky. Z toho vyplýva, že v rozsahu splnenia záväzku zo zmluvy o pôžičke došlo k zániku zabezpečovacej funkcie zmenky, preto súd prvej inštancie považoval za čiastočne dôvodné námietky žalovaného 2/ o čiastočnom zániku povinnosti žalovaných zaplatiť zmenkovú pohľadávku v rozsahu 42.000,- eur.

12. V časti o zaplatenie ďalšej časti zmenkovej pohľadávky 28.000,- eur dospel súd k záveru, že v tejto časti zmenková pohľadávka nezanikla, preto ponechal zmenkový platobný rozkaz v tejto časti spolu s príslušenstvom, 6 %-ným ročným úrokom od 9. novembra 2012 do zaplatenia a v zmenkovej odmene 92,40 eura v platnosti (II. výrok prvoinštančného rozsudku).

13. V závere svojho rozhodnutia súd uviedol, že vzhľadom k tomu, že žalobca sa domáhal zaplatenia

zmenkovej sumy od dvoch žalovaných a súd v zmenkovom platobnom rozkaze zaviazal na zaplatenie oboch žalovaných, plnenie žalovaných je vzájomne prepojené. Znamená to, že s plnením povinnosti jedného zo žalovaných zaniká povinnosť plniť druhému žalovanému v rozsahu splneného plnenia, preto plnenie žalovaného 2/ bude nižšie o sumu, ktorú žalobcovi z rovnakého titulu zo zmenky a právoplatného zmenkového platobného rozkazu už plnila vystaviteľka zmenky - žalovaná 1/.

14. O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 a § 262 CSP. Žalovaný 2/ bol v námietkovom konaní úspešný v rozsahu 60 % (42.000,- eur), úspech žalobcu bol v rozsahu 40 % (28.000,- eur). Po odpočítaní úspechu a neúspechu žalobcu (60 % mínus 40 % = 20 %), predstavuje nárok žalovaného 2/ na náhradu trov námietkového konania voči žalobcovi 20 %.

15. Na odvolanie žalobcu proti prvoinštančnému rozsudku vo výrokoch I. a III. z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), e), f) a h) CSP, Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací, rozsudkom č. k. 4CoZm/2/2022-597 z 21. marca 2023, rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch ako vecne správny podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil. Konštatoval, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností dospel k správne právnemu záveru. Poukázaním na § 372y ods. 2 CSP a skutočnosť, že návrh na vydanie zmenkového platobného rozkazu bol podaný a aj zmenkový platobný rozkaz bol vydaný aj doručený stranám sporu do dňa účinnosti § 175 OSP, t. j. do 23. decembra 2015, zdôraznil, že v predmetnom konaní sa procesne postupuje podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku o zmenkovom platobnom rozkaze, zdôrazniac špecifiká a tzv. koncentračnú zásadu konania o námietkach. Následne skúmal odvoláciu námietku žalobcu spočívajúcu v tvrdení o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku a nevykonaní navrhnutých dôkazov z toho dôvodu, že súd prvej inštancie sa nezaoberal jeho tvrdeniami o tom, že žalobca po indosovaní zmenky pôvodným majiteľom zmenky (CaC clearing s.r.o.), ktorý previedol rubopisom práva z predmetnej zmenky na žalobcu ako indosatára v zmysle § 11 Zákona zmenkového a šekového, má voči žalovanému 2/ pohľadávku aj zo zmluvy o postúpení pohľadávky. Sporným v konaní bolo, či pôvodný majiteľ zmenky CaC clearing s.r.o. v čase indosovania predmetnej zabezpečovacej zmenky vystavenej dňa 9. mája 2012, zročnej dňa 8. novembra 2012, ktorá zabezpečovala pohľadávku CaC clearing s.r.o. voči žalovanej 1/ zo zmluvy o pôžičke z 9. mája 2012, splatnej 8. októbra 2012, mohol účinne dňa 9. novembra 2012 indosovať predmetnú zmenku na žalobcu. K tomu odvolací súd uviedol, že žalovaný 2/ v konaní predložil spolu s námietkami proti zmenkovému platobnému rozkazu listinu - Potvrdenie z 18. októbra 2012 (č.l. 26 spisu) vystavené veriteľom CaC clearing s.r.o., Košice, z ktorého vyplýva, že záväzok, ktorý zabezpečovala zmenka zo zmluvy o pôžičke uzatvorenej 9. mája 2012 medzi CaC clearing s.r.o. a žalovanou 1/, bol splatený v plnej výške dňa 18. októbra 2012. Z potvrdenia vyplýva text „Potvrdzujem, že ku dňu 18.10.2012 dlžník nemá žiadne záväzky voči spoločnosti CaC clearing s.r.o., Letná 45, Košice 040 01, IČO: 36 194 336, zastúpená konateľom K. M.. Súčasne podpísaním tohto potvrdenia sa odovzdáva do rúk avalistov zmenka, ktorá bola súčasťou predmetnej zmluvy.“ Z uvedeného vyplýva, že žalovaný 2/ účinne namieta v námietkach proti zmenkovému platobnému rozkazu, v konaní na súde prvej inštancie a aj v odvolacom konaní to, že zanikol kauzálny záväzok, ktorý predmetná zmenka zabezpečovala, lebo zanikol záväzok zo zmluvy o pôžičke. Túto kauzálnu námietku žalovaný 2/ ako zmenkový dlžník - avalista preukázal potvrdením majiteľa zmenky CaC clearing s.r.o. z 18. októbra 2012. Až následne dňa 9. novembra 2012 previedol indosovaním pôvodný majiteľ zmenky CaC clearing s.r.o. zmenku na žalobcu, to znamená, že indosoval práva zo zmenky v čase, keď hlavný záväzok zo zmluvy o pôžičke už zanikol, pričom predmetná zmenka nesporne zabezpečovala záväzok zo zmluvy o pôžičke. Hlavný záväzok zo zmluvy o pôžičke zanikol, a teda zanikol aj záväzok zo zabezpečovacej zmenky. Vzhľadom na uvedené sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie spočívajúcim v zrušení zmenkového platobného rozkazu v rozsahu uhradenej sumy 42.000,- eur voči žalovanému 2/ ako avalistovi z predmetnej zabezpečovacej zmenky.

16. Odvolací súd upriamil pozornosť na to, že spor v predmetnej veci je sporom zo zabezpečovacej zmenky a nie zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ktorú uzatvorila CaC clearing s.r.o. ako postupca a žalobca ako postupník dňa 18. októbra 2012 (č. l. 62 spisu) a z ktorej vyplýva, že postupca CaC clearing s.r.o. postupuje postupníkovi Mgr. X. O. pohľadávku voči dlžníčke K. K. (žalovanej 1/) zo

zmluvy o pôžičke z 9. mája 2012 v celkovej sume 42.000,- eur, ktorá bola splatná 8. augusta 2012. Táto pohľadávka bola zabezpečená vlastnou zmenkou vo výške 70.000,- eur a zmluvou o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti. V dodatku č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávky uzatvorenom rovnako 18. októbra 2012 je špecifikované, že celková postúpená pohľadávka je vo výške 42.000,- eur s príslušenstvom, vrátane zmluvných pokút a príslušných úrokov z omeškania vyplývajúcich zo zmluvy o pôžičke z 9. mája 2012. Vo vzťahu k zmluve o postúpení pohľadávok odvolací súd uviedol, že ak predmetná zmenka bola vlastnou zmenkou „bez protestu“ (č. l. 8 spisu), potom bolo možné práva majiteľa zmenky previesť na inú osobu iba rubopisom v zmysle § 11 Zákona zmenkového a šekového. Poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej tiež len „Najvyšší súd SR“, „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) sp. zn. ObdoV/82/2003 z 24. marca 2004, zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov SR pod č. 50/2004 uviedol, že zmenku na rad nie je možné previesť postúpením pohľadávky podľa § 524 a nasl. OZ, prípadne inou formou, možno ju previesť len indosamentom. Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že ak pôvodný majiteľ zmenky CaC clearing s.r.o. previedol práva z predmetnej zmenky „bez protestu“ na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky podľa § 524 OZ a nie indosamentom napísanom priamo na zmenke alebo na prívěsku zmenky, t. j. liste spojenom so zmenkou, nedošlo k platnému prevodu práv z predmetnej zmenky z CaC clearing s.r.o. na žalobcu Mgr. X. O., a preto si žalobca nemohol v tomto konaní práva zo zmenky uplatňovať. Zdôraznil, že to, čo nie je zachytené v písomnej forme na zmenke ako cennom papieri, neexistuje.

17. Odvolací súd na doplnenie uviedol, že vzťah zo zmluvy o pôžičke medzi CaC clearing s.r.o. a žalobcom Mgr. X. O. ako záložným ručiteľom, nebol vzťahom zmenkovým, ale vznikol na základe záložnej zmluvy, nie na základe zmenky, aj keď obidva záväzky, t. j. zmluva o pôžičke aj zmenka mali spoločného veriteľa CaC clearing s.r.o. Pokiaľ Mgr. X. O. ako záložný ručiteľ zaplatil pre CaC clearing s.r.o. sumu 42.000,- eur, konal tak v súlade so zmluvou o pôžičke, z ktorej mali spoločný záväzok žalobca ako záložný ručiteľ, žalovaná 1/ ako priama dlžníčka zo zmluvy o pôžičke a žalovaný 2/ ako ručiteľ. Žalobca bol teda osobou povinnou plniť zo zmluvy o pôžičke z 9. mája 2012 (č. l. 23 spisu), v ktorej čl. 3 (Zabezpečenie) bolo dohodnuté, že na zabezpečenie vrátenia pôžičky s príslušenstvom dlžník (žalovaná 1/) vystaví v prospech veriteľa CaC clearing s.r.o. vlastnú zmenku bez protestu na 70.000,- eur, ktorá bude avalovaná žalovaným 2/ a bude zabezpečená aj zmluvou o záložnom práve, pričom zálohom bude nehnuteľný majetok, byt č. XX na X. poschodí na ulici P. X, M., vo vlastníctve žalobcu. V rozsahu, v akom žalobca zaplatil na predmetnú pôžičku ako záložný ručiteľ 42.000,- eur, zanikol záväzok dlžníkov zo zmluvy o pôžičke bez ohľadu na to, ktorý z týchto dlžníkov, resp. ručiteľov zo zmluvy o pôžičke túto sumu uhradil. Tým došlo k zániku časti kauzy, ktorú zabezpečovala zabezpečovacia zmenka, a to v rozsahu zaplatených 42.000,- eur. Vzťah medzi žalobcom ako záložným ručiteľom zo zmluvy o pôžičke a medzi hlavnou dlžníčkou - žalovanou 1/, tak nemôže byť vysporiadaný v prebiehajúcom konaní o zaplatenie zmenkovej pohľadávky z vlastnej zmenky „bez protestu“, nakoľko zmenková pohľadávka zaplatením časti záväzku, ktorú zmenka zabezpečovala v rozsahu 42.000,- eur, zanikla. Na základe uvedeného odvolací súd dospel k záveru, že žalobca sa nestal veriteľom tejto pohľadávky z predmetnej zmenky, pretože pôvodný majiteľ zmenky CaC clearing s.r.o. na neho nepreviedol účinne práva zo zmenky indosamentom, ale iba zmluvou o postúpení pohľadávky, čo nemá za následok účinné postúpenie práv zo zmenky. Platba, ktorú žalobca zaplatil za žalovanú 1/, nemôže byť zohľadnená v konaní o vydanie zmenkového platobného rozkazu na základe predmetnej zmenky, ale tento vzťah si žalobca a žalovaná v 1. rade môžu vysporiadať v osobitnom súdnom konaní. Navyiac, žalobca vo vzťahu k žalovanému 2/ ako avalistovi zo zmenky, nie je vo vzťahu hlavný dlžník zo zmluvy o pôžičke a záložný ručiteľ, teda medzi žalobcom a žalovaným 2/ neexistuje zmenkový vzťah.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že plnú náhradu trov odvolacieho konania priznal úspešnému žalovanému 2/.

19. Proti právoplatnému rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie žalobca (č.l. 642 - 654 spisu), vyvodzujúc jeho prípustnosť z ustanovenia § 420 písm. f) CSP.

20. Po zhrnutí skutkového stavu veci a obsahu doteraz vydaných súdnych rozhodnutí, citovaní v dovolaní označených rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „Ústavný súd SR“ alebo „ústavný súd“), žalobca odvolaciu súdu vytkol jeho záver o tom, že k rubopisu - indosamentu zmenky nedošlo. Podľa žalobcu je narušená jednota prvoinštančného a odvolacieho konania, nakoľko súd prvej inštalácie konštatoval aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu (t. j. že došlo k platnému prevodu zmenky indosamentom na žalobcu ako indosatára), naproti tomu odvolací súd, potvrdzujúci rozsudok prvoinštančného súdu, sa od jeho záverov podstatne odklonil, keď určil, že aktívna vecná legitímácia žalobcu daná nie je, lebo k indosamentu nedošlo, a to aj napriek tomu, že zmenka založená v súdnom spise indosament obsahuje.

21. Žalobca odvolaciu súdu vytkol, že pokiaľ chcel zopakovať dokazovanie v rozsahu zistenia, či zmenka obsahuje alebo neobsahuje indosament, bol povinný postupovať podľa § 385 ods. 1 CSP, teda nariadiť pojednávanie, k čomu ale nedošlo. Odvolací súd sa bez zopakovania dokazovania na pojednávaní nemohol odkloniť od skutkového stavu zisteného súdom prvej inštalácie v tom rozsahu, v akom ho zistil súd prvej inštalácie. Žalobca tvrdí, že pokiaľ odvolací súd záver zistený prvoinštančným súdom nerešpektoval, zároveň ale ani nenariadil pojednávanie potrebné na zopakovanie dokazovania, pričom nezohľadnil ani čiastočnú právoplatnosť prvoinštančného rozsudku v rozsahu jeho II. výroku (v spojení so zmenkovým platobným rozkazom), porušil právo žalobcu na spravodlivý proces zásadným spôsobom a narušil stav právnej istoty.

22. Vo vzťahu k tvrdenému nedostatočnému odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu žalobca tvrdí, že odvolací súd v rozpore s odôvodnením prvoinštančného rozsudku neuviedol skutočnosť, že dňa 9. novembra 2012 (po zročení zmenky) došlo k prevodu zmenky indosamentom (rubopisom) zo spoločnosti CaC clearing s.r.o. ako pôvodného majiteľa zmenky na rad žalobcu ako indosatára; tvrdí, že odvolací súd mal z „nevysvetliteľného“ dôvodu za to, že indosament na zmenke chýba, čo je v rozpore s objektívnym stavom veci a obsahom súdneho spisu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia preto podľa žalobcu „rozvracia“ odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštalácie, i keď ho formálne potvrdzuje.

23. V ďalšej časti dovolania žalobca poukázal na to, že ako oprávnený na základe právoplatného a vykonateľného druhého výroku rozsudku prvoinštančného súdu č. k. 27CbZm/29/2014-502 podal návrh na Okresnom súde Banská Bystrica ako exekučnom súde na vykonanie exekúcie proti žalovanému 2/ ako povinnému, ktorým sa domáhal zaplata istiny 28.000,- eur, úroku, zmenkovej odmeny a náhrady trov exekučného konania. Exekučná vec bola vedená pod sp. zn. 14Ek/1740/2022 s tým, že poverený súdny exekútor vydal dňa 24. augusta 2022 upovedomenie o ukončení exekúcie z dôvodu, že povinný splnil vymáhaný nárok vrátane trov exekúcie.

24. Žalobca odvolaciu súdu ďalej vytkol, že v odôvodnení svojho rozhodnutia nekonkretizuje, aké dokazovanie prebiehalo na odvolacom súde a ak odvolací súd tvrdí, že vykonával dokazovanie (§ 384 CSP), z napadnutého rozhodnutia nemožno zistiť, za akým účelom tak postupoval, v akom rozsahu sa dokazovanie vykonávalo (čo konkrétne bolo predmetom dokazovania) a v rámci akého procesného úkonu došlo k vykonaniu dokazovania na odvolacom súde, ak odvolací súd žiadne pojednávanie nenariadil.

25. Žalobca ďalej namietol nedodržanie procesného postupu podľa § 219 ods. 3 CSP tvrdiac, že napriek výslovnej žiadosti žalobcu v jeho odvolaní neoznámil miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku elektronickými prostriedkami; dôvodí tým, že napadnuté rozhodnutie bolo vyhlásené 21. marca 2023, avšak oznámenie odvolacieho súdu o jeho verejnom vyhlásení bolo prostredníctvom jeho právneho zástupcu doručené až dňa 23. marca 2023, čím bolo žalobcovi znemožnené reálne sa vyhlásenia napadnutého rozhodnutia zúčastniť. Tvrdí, že odvolaciu súdu muselo byť známe, že v konaní existuje taký nedostatok (vada), ktorý treba odstrániť, preto odvolací súd bol povinný prijať vhodné opatrenia na jeho odstránenie, napr. verejné vyhlásenie napadnutého rozsudku oznámiť advokátovi na e-mailovú adresu alebo telefonicky, nakoľko tieto kontakty vyplývajú z každého podania advokáta.

26. Žalobca odvolaciu súdu vytkol tiež to, že sa nevyjadril k jeho odvolacej námietke, či žalobca

„konal vedome na škodu dlžníka”.

27. V nasledujúcej časti dovolania žalobca odvolaciemu súdu vytkol, že sa zamerával len na časť obsahu súdneho spisu, keď vo väzbe na potvrdenie z 18. októbra 2012 opomenul výpoveď svedka - konateľa spoločnosti CaC clearing, s.r.o. zo dňa 10. marca 2015 a ani nevysvetlil, prečo jeho výpoveď nebral do úvahy. Uviedol, že svedok predmetné potvrdenie vnímal ako potvrdenie o tom, že CaC clearing s.r.o. už nemá pohľadávku zo zmluvy o pôžičke, keďže ju postúpila na žalobcu, ktorý sa tak stal jej majiteľom a ktorý sa mal následne so žalovanou stranou vysporiadať sám. Svedok mal na otázku právneho zástupcu žalovaného 2/ vypovedať, že potvrdenie z 18. októbra 2012 dokumentovalo stav, že CaC clearing s.r.o. neeviduje žiadne pohľadávky z dôvodu ich postúpenia, pričom si myslí, že žalovaným 2/ bol uvedený do omylu, keď uviedol, že neeviduje žiadnu pohľadávku, keďže túto vetu si nevšimol. Svedok ďalej vypovedal, že zmenku nevydal avalistovi, ani vystaviteľovi zmenky preto, že pôžička zaplatená nebola.

28. Pokračujúc vo svojich námietkach, žalobca namietol konštatovanie odvolacieho súdu o tom, že bol záložným ručiteľom, nakoľko takýto právny inštitút neexistuje; rovnako namietol, konštatovanie odvolacieho súdu o tom, že medzi CaC clearing s.r.o. a žalobcom ako „záložným ručiteľom” existoval vzťah zo zmluvy o pôžičke. Tvrdí, že nebol ani účastníkom, ani stranou zmluvy o pôžičke. Nesúhlasí s tvrdením odvolacieho súdu, že záložca plní za dlžníka zo zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a dlžníkom (odlišným od záložcu), záložca iba znáša to, že záložný veriteľ sa výkonom záložného práva uspokojí z jeho konkrétne určeného majetku, ktorý poskytol ako záloh na tento účel dojednaným spôsobom (obvykle speňažením zálohu), a to bez toho, aby bol potrebný súhlas dlžníka, resp. aby záložný veriteľ žiadal záložcu, aby plnil za dlžníka. Tvrdí ďalej, že používanie pojmu „záložný ručiteľ” v napadnutom rozhodnutí je prejavom porušenia princípu „iura novit curia”, keď odvolací súd podľa neho nerozumie rozdielu medzi „ručiteľom” na jednej strane a „záložcom” (odlišným od dlžníka), na strane druhej.

29. Žalobca ďalej tvrdí, že nikdy nezaplatil CaC clearing s.r.o. pôžičku za žalovanú 1/, ale ako postupník platil CaC clearing s.r.o. ako postupcovi výlučne písomne dojednanú odplatu za postúpenie pohľadávky v zhode so zmluvou o postúpení pohľadávky v znení jej dodatku č. 1, obidve zo dňa 18. októbra 2012, a to vkladom hotovosti na účet postupcu v deň uzatvorenia tohto zmluvného vzťahu (ktorým sa ale nepostupovala zmenková suma, pretože tá sa postúpila až následne, platným indosamentom na zmenke, po zročnosti zmenky).

30. Za rozporné s vôľou postupníka považuje žalobca to, aby postupník kupoval za odplatu pohľadávku preto, aby táto postupovaná pohľadávka zanikla samotným zaplatením odplaty postupníkom postupcovi za jej postúpenie, nakoľko takéto úvahy sú v rozpore s dobrými mravmi a princípmi právnej istoty. Poukázaním na rozsudok NS SR sp. zn. 3Cdo/325/2009 z 30. júna 2010 vyslovil, že pre zánik pôžičky sa vyžaduje reálne vrátenie pôžičky veriteľovi, nestačí len spísanie potvrdenia o vrátení pôžičky, pričom k reálnemu vráteniu pôžičky v posudzovanej veci nikdy nedošlo a toto v konaní nebolo ani reálne preukázané.

31. Žalobca nesúhlasí ani so záverom odvolacieho súdu, podľa ktorého ak žalobca ako postupník dňa 18. októbra 2012 vložil na bankový účet spoločnosti CaC clearing s.r.o. (postupcu) sumu 42.000,- eur, splnil v tomto rozsahu záväzok za žalovanú 1/, na strane druhej však odvolací súd súčasne určil, že právne úkony - Zmluva o postúpení pohľadávky v znení jej dodatku č. 1 z rovnakého dňa, sú platnými právnymi úkonmi. Tvrdí, že ak žalobca plnil na základe týchto právnych úkonov, nemohol plniť za žalovanú 1/, a to ani sčasti, pretože plnil svoj vlastný záväzok zaplatiť odplatu za postupovanú pohľadávku. Aj z tohto dôvodu sú závery odvolacieho súdu podľa žalobcu vo vzájomnom rozpore, sú nepresvedčivé, nesprávne, nelogické a arbitrárne.

32. Konajúcim súdom žalobca napokon vytkol, že sa nezaoberali výkladom vôle strán Zmluvy o postúpení pohľadávky a jej dodatku č. 1 a reálnym zaplatením odplaty za postúpenie pohľadávky. Tvrdí, že vzťah založený tým, že žalobca zaplatil za žalovanú 1/ pôžičku, nemôže byť vysporiadaný v konaní o zaplatenie zmenkovej pohľadávky. Žalobca sa v predmetnom konaní domáha iba zaplatenia zmenečnej pohľadávky a na Zmluvu o postúpení pohľadávky v znení jej dodatku č. 1 poukazuje len preto, že dňa

18. októbra 2012 zaplatil spoločnosti CaC clearing s.r.o. sumu 42.000,- eur vkladom hotovosti na jej účet ako odplatu za postúpenie pohľadávky, neplatil však pôžičku, ako tvrdia sudy nižších inšancií. Dôvodiac uvedeným žalobca konajúcim súdom vytýka zneprehľadnenie jednotlivých úkonov, resp. právnych titulov na ujmu žalobcu.

33. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené tvrdenia žalobca dovolaciemu súdu navrhol, aby dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu č. k. 4CoZm/2/2022-597 z 21. marca 2023 zrušil, rovnako aby zrušil aj rozsudok súdu prvej inšancie č. k. 2CbZm/29/2014-502 z 10. apríla 2019 a vec vrátil prvoinštančnému súdu v rozsahu zrušenia na ďalšie konanie. Súčasne si uplatnil náhradu trov dovolacieho konania v plnom rozsahu.

34. K dovolaniu žalobcu sa žalovaný 2/ nevyjadril.

35. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala sporová strana, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), zastúpená advokátskou kanceláriou v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalobcu je prípustný a dôvodný zároveň.

36. Dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorým nemožno napadnúť každé rozhodnutie odvolacieho súdu. Výnimočnosť tohto opravného prostriedku zodpovedá právna úprava jeho prípustnosti v Civilnom sporovom poriadku. Podľa § 419 CSP proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 CSP.

37. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Zo zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP, a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP.

38. Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej, alebo ktorým sa konanie končí, pokiaľ trpí niektorou z procesných väd konania vymenovaných v písm. a) až f) predmetného ustanovenia (zakotvujúce tzv. vady zmätočnosti). Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovovací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 1, 2 CSP).

39. Dovolateľ odôvodneniu rozsudku odvolacieho súdu vyčíta, že v ňom odvolací súd neposkytol odpovede na podstatné otázky vznesené žalobcom v odvolaní. Žalobca v odvolaní namietal, že súd prvej inšancie nesprávne zistil skutkový stav, keď uviedol, že žalobca za žalovanú 1/ vrátil veriteľovi (CaC clearing s.r.o.) pôžičku v sume 42.000,- eur, pričom nevzal do úvahy predloženú Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2012 a Dodatok č. 1 k nej, z ktorej vyplýva, že suma 42.000,- eur predstavovala odplatu za postúpenú pohľadávku. Ďalej namietal nedostatočné odôvodnenie napadnutého rozsudku z pohľadu § 220 ods. 2 CSP, hlavne absenciu akéhokoľvek odôvodnenia vo vzťahu k súdom prvej inšancie tvrdenému konaniu žalobcu na škodu dlžníka pri nadobúdaní zmenky. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva, že odvolací súd mal vykonať dokazovanie (posledná veta v ods. 41. rozsudku odvolacieho súdu), ktoré však nešpecifikoval a napriek stotožneniu sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inšancie vychádzal z iného skutkového stavu. Žalobca namietal aj neoznámenie verejného vyhlásenia rozhodnutia napriek jeho písomnej žiadosti.

40. Najvyšší súd po preskúmaní obsahu odôvodnenia odvolacieho súdu musí konštatovať, že odôvodnenie odvolacieho súdu sa skutočne obmedzilo len na konštatovanie správnosti dôvodov

rozsudku súdu prvej inštancie v zmysle § 387 ods. 2 CSP, a opomenulo sa vysporiadať s podstatnými odvolacími námietkami žalobcu. Odvolací súd v ods. 38 odôvodnenia svojho rozsudku uviedol, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností dospel k správne právnemu záveru. Odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkázal. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku odvolací súd zopakoval to, čo už uviedol aj súd prvej inštancie.

41. Nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia zakladá prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) CSP, len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia odvolacieho súdu neobsahuje ani zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie, pričom odvolací súd nie je povinný poskytnúť odpoveď na každú odvoláciu námietku, ale je povinný sa vysporiadať s podstatnými odvolacími námietkami (§ 387 ods. 3 veta druhá CSP).

42. Žalobca v odvolaní jasne špecifikoval svoje odvolacie námietky, spočívajúce v konkrétnych skutkových rozporoch a nesprávnom právnom posúdení. Odvolací súd k týmto odvolacím námietkam neposkytol žalobcovi žiadnu odpoveď, len zopakoval zistenie súdu prvej inštancie, ktoré žalobca v odvolaní rozporoval. Vzhľadom na konkrétne odvolacie námietky žalobcu nepostačuje, aby odvolací súd len všeobecným spôsobom poukázal na odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie a na zdôraznenie správnosti uviedol len všeobecné tvrdenia, a to najmä v prípade, ak odvolateľ poukazuje na konkrétne pochybenia súdu prvej inštancie, ale vyžaduje sa, aby odvolateľ dostal na podstatné odvolacie námietky konkrétne odpovede. Súd prvej inštancie nešpecifikoval a nekonkretizoval dôvody, z ktorých vyvodil správanie žalobcu na škodu dlžníka pri nadobúdaní zmenky. Odvolací súd napriek odvolacej námietke žalobcu neodôvodnenia tvrdeného konania na škodu dlžníka túto odvoláciu námietku nevyhodnotil a odvolateľovi nedal na ňu žiadnu odpoveď.

43. Vedomé konanie na škodu dlžníka sa posudzuje podľa ustanovenia čl. I § 17 ZZŠ z hľadiska subjektívneho vzťahu nadobúdateľa zmenky k prevodu zmenky v čase jej nadobudnutia, pričom toto ustanovenie čl. I § 17 ZZŠ predstavuje dodatočný prostriedok ochrany pred nepoctivým nadobúdateľom zmenky. Pri prevode zmenky dlžník nemôže uplatniť kauzálne (osobné) námietky proti novému majiteľovi, iba ak tento nový majiteľ (indosatár) vedome nadobudol zmenku na škodu dlžníka, čo znamená, že zmenku získal s úmyslom poškodiť dlžníka. Ide o výnimku z princípu neosobnej zmenky, ktorá chráni poctivého nadobúdateľa, ale umožňuje obranu, ak ide o vedomé a zlomyseľné konanie (napr. prevod zmenky na blízku osobu s cieľom obísť dlžníkovu obranu). Pokiaľ sa konajúce súdy s konaním na škodu dlžníka nevysporiadali dostatočne a napriek tomu pripustili kauzálne námietky žalovaného 2/, došlo k porušeniu práva žalobcu na spravodlivý proces.

44. Odvolací súd napriek jeho konštatovaniu, že si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie vychádzal z iného skutkového stavu. Súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ustálil, že spoločnosť CaC Clearing s.r.o. previedla rubopisom dňa 9.11.2012 predmetnú zmenku na žalobcu Ing. X. O.. Odvolací súd v ods. 48 uviedol, že dospel k záveru, že ak pôvodný majiteľ zmenky spoločnosť CaC Clearing s.r.o. previedol práva z predmetnej zmenky na žalobcu zmluvou o postúpení pohľadávky podľa § 524 Občianskeho zákonníka a nie indosamentom napísanom priamo na zmenke alebo na prívesku zmenky, nedošlo k platnému prevodu práv z predmetnej zmenky a žalobca Ing. X. O. si nemohol v tomto konaní uplatňovať práva zo zmenky. Odvolací súd žalobcu označuje ako záložného ručiteľa, ktorý bol povinný plniť zo zmluvy o pôžičke (ods. 49 rozsudku odvolacieho súdu). Pri zabezpečení záväzkov rozlišujeme dva samostatné inštitúty, a to ručenie a záložné právo. Záložca, ktorým môže byť tak dlžník ako aj tretia osoba, nie je povinný plniť za dlžníka, on len poskytuje záloh na zabezpečenie dlhu. Odvolací súd svoje tvrdenie o žalobcovi, ako o osobe povinnej plniť zo zmluvy o pôžičke, bližšie neodôvodnil.

45. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie namietal nedostatočne zistený skutkový stav, kedy súd prvej inštancie nezobral do úvahy svedeckú výpoveď konateľa spoločnosti CaC Clearing s.r.o., ktorý podpísal žalovaným 2/ napísané a predložené Potvrdenie zo dňa 18.10.2012 a neodstránil žalobcom namietaný rozpor medzi tvrdením žalovaného 2/, že žalobca plnil v rozsahu 42.000,- eur

pôžičku za žalovanú 1/ a tvrdením žalobcu, že suma 42.000,- eur predstavovala odplatu za postúpenie pohľadávky podľa Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 18.10.2012. Odvolací súd sa s touto námietkou riadne nevysporiadal a žalobcovi nedal na ňu jasnú odpoveď.

46. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu je z vyššie uvedených dôvodov podľa dovolacieho súdu rozporné a nepreskúmateľné. Najvyšší súd dáva za pravdu dovolateľovi, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal s jeho podstatnými odvolacími námietkami. Takéto odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu ani neumožňuje dovolaciemu súdu urobiť dovolací prieskum vo vzťahu k ďalšiemu dovolaciemu dôvodu vymedzenému žalobcom, keďže nie je zrejmé, akým spôsobom sa s podstatnými otázkami v tomto konaní odvolací súd vysporiadal. Tým došlo k vade zmätočnosti konania pred odvolacím súdom, a tak k naplneniu dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP, ktoré založilo prípustnosť a dôvodnosť podaného dovolania.

47. Zároveň dovolací súd vyhodnocuje ako dôvodnú i námietku dovolateľa, že pokiaľ odvolací súd vychádzal z iných skutkových okolností ako súd prvej inštancie, hoci sám nevykonával dokazovanie na odvolacom pojednávaní, z ktorého by takýto iný skutkový stav ustálil (v otázke, že nedošlo k indosamentu zmenky, t. j. že na zmenke alebo jej privesku absentuje rubopis a že žalobca je záložným ručiteľom - vid' body 48. a 49. odvolacieho rozsudku v porovnaní so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a ich vyhodnotením týmto súdom, odňal žalobcovi právo konať pred súdom a došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, čo je naplnením dovolacieho dôvodu podľa § 420 písm. f) CSP. Podľa § 383 CSP totiž odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní, pričom pre dokazovanie pred odvolacím súdom musia byť naplnené predpoklady pre jeho vykonanie uvedené v § 384 CSP. Odvolací súd teda nemôže prehodnotením dokazovania, ktoré vykonal súd prvej inštancie, odlišne posúdiť skutkový stav prejednávanej veci. Výnimku predstavujú prípady, v ktorých odvolací súd podľa § 384 CSP dokazovanie zopakuje alebo doplní. V predmetnej veci k zopakovaniu alebo doplneniu dokazovania odvolacím súdom nedošlo (pozri napr. II. ÚS 506/2013).

48. Dovolaciu námietku týkajúcu sa neoznámenia termínu a času verejného vyhlásenia rozsudku odvolacím súdom vyhodnotil dovolací súd ako nedôvodnú. Podaním zo dňa 16.3.2023 odvolací súd zaslal právnenému zástupcovi žalobcu oznámenie o vyhlásení VVR (č. l. 595 spisu), čím si odvolací súd splnil svoju povinnosť v zmysle § 219 ods. 3 CSP.

49. Z uvedených dôvodov najvyšší súd vzhliadol prípustnosť aj dôvodnosť dovolania žalobcu v časti namietanej vady zmätočnosti podľa § 420 písm. f) CSP, pre nepreskúmateľnosť rozsudku odvolacieho súdu, ako aj z dôvodu rozhodnutia odvolacieho súdu na základe iného skutkového stavu, ktorý však odvolací súd nezistil vo vykonanom dokazovaní na nariadenom pojednávaní a z tohto dôvodu je potrebné rozsudok odvolacieho súdu podľa § 449 ods. 1 CSP zrušiť a vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní bude povinnosťou odvolacieho súdu odstrániť vytknuté vady zmätočnosti odvolacieho konania a o odvolaní žalobcu podaného voči I. a III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie č. k. 27CbZm/29/2014-502 zo dňa 4. marca 2022 opätovne rozhodnúť.

50. O trovách dovolacieho konania a trovách pôvodného konania rozhodne odvolací súd v novom rozhodnutí (§ 453 ods. 3 CSP).

51. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.